

Husdyrbruget i Danmark 1886.

Af Docent N. Bruun-Pedersen.

Husdyrbruget i Danmark har, som det nærmest var at vente, ikke i Aaret 1886 kunnet glæde sig ved blidere Bør end i de forjaaende Landbrugsaar, men det samme Tryk har hvilet paa det i alle Retninger med uforandret Fasthed. Betegner Aaret saaledes end en fortsat Tilbagegang, hvad det økonomiske Udbytte af Husdyrbruget angaaer, saa har det paa den anden Side afsat sig ikke mindre tydelige Mærker i et vedvarende ihærdigt Arbejde fra det ledende Landbrugs Side for at føre Husdyrbrugets formaalstjenlige Udvikling videre frem og for at fjerne Hindringerne for en lønnende Drift i Overbevisningen om, at dette nu — mere end nogensinde — er en Nødvendighed for Landbrugets sunde Trivsel her i Landet. —

For Vinterholdet var der ikke skabt videre gode Betingelser. En stor Del af Kvægbesætningerne vare under Indflydelse af et for Græsning ugunstigt Efteraar tagne paa Stald i mere eller mindre daarligt eller dog utilfredsstillende Huld. Forraadet af Halm- og Høfoder var ikke særdeles rigeligt; thi Høsten 1885 var vel nok kvantitativt lidt over Middelhøst for hele Landets Vedkommende, men dette gjaldt dog mere Vintersæden end de Kornsorter, der som Byg og Havre afgive den vigtigste Del af Halm til Vinterfodring. Byghøsten var kvantitativt kun middelgod og Havren næppe nok dette. I adskillige Egne var Høsten tilmed i Virkeligheden paa

Grund af Regnmangel meget lille; og hertil kom endnu, at Byghalmen flere Steder havde lidt megen Skade ved Oldenborrelarvernes Angreb paa Bygmarken. Ogsaa Høhøsten, skjøndt den gennemgaaende var kvantitativt og kvalitativt tilfredsstillende, faldt enkelte Steder ringe ud, hvad Mængden angik. Om der derfor end ikke kan siges at have været egentlig Fodertrang tilstede, har der dog af og til maattet knibes for at kunne fodre igjennem; og hvor dette ved den i Foraaret herskende Kulde, Tørke og forsinkede Udvikling af Kløver og Græs ikke lod sig gjøre, bleve Kreaturerne udgræssede for tidlig og under tilsvarende ugunstige Forhold som dem, hvorunder deres Indbinding om Efteraaret havde fundet Sted. Men selv bortset fra denne Slags Agerbrug blev Aarets sildige Udgræsning en Ulempe for alle; thi Holdet paa Stald blev jo længere jo dyrere, efterhaanden som Roer og Hø slap op — hvad der allerede klagedes over i Begyndelsen af Marts, — og disse Fodermidler maatte erstattes med det dyrere Kraftfoder, medens samtidig Priserne paa Mælkeriprodukter gik ned til et for denne Tid af Aaret ganske usædvanligt Lavmaal. 86 Øre var i Begyndelsen af April endog højeste Notering for Smør.

Vinterholdet har i Henseende til Kraftfodringen ikke afveget væsentlig fra de foregaaende Aar — i alt Fald ikke i de bedre og rationelle Brug. Thi maatte end de omtalte ualmindelig lave Produktpriser noget friste hertil, saa skulde Kornpriserne paa den anden Side dog ikke tilskynde til Salg af Korn. Man har derfor som Regel ikke heller formindsket Besætningernes Størrelse, men snarere efter nogle Meddelelser øget den, for muligvis herigjennem at faa Kornet noget bedre betalt end ved direkte Salg. Desuden har Udbredelsen af Fællesmælkerierne ved den forøgede Efterspørgsel efter Mælk bidraget betydelig til at en rigeligere Fodring er bleven indført og vedligeholdt ogsaa i de mindre Brug. Dog har der for saa vidt gjort sig en Ændring gjældende med Hensyn til Kraftfodringen, som der sikkert gennemgaaende, men især i de mindre

og smaa Brug. har været benyttet forholdsvis mere Korn og et tilsvarende mindre Kvantum Handelsfoderstoffer end tidligere. Vor Overskudsindførsel af Klid er ogsaa gaaet ned til 110,₀ Mill. Pd. imod 160,₂ Mill. Pd. ifjor og af Oliekager til 47,₃ Mill. Pd. imod 65,₀ Mill. Pd. ifjor, d. e. en Nedgang henholdsvis af c. 31,₅₂ og 27,₇₅ pCt., hvilket vistnok for en væsentlig Del hænger sammen med ovennævnte landøkonomiske Forhold. Priserne paa Handelsfoderstoffer vare vel ikke absolut taget høje, især i Sammenligning med tidligere Tiders; men de stode dog fremdeles i Misforhold til Priserne paa Korn. En Sammenligning af den omtrentlige Middelpris efter 12 (maanedlige) Optegnelser af den laveste Sats for Byg og Havre med en lignende Middelpris for kjøbenhavnske Hvedeklid og for Rapskager viser kun en Forskjel af c. 0,₈₀ Øre pr. Pd. til Fordel for Byg og 0,₉₃ Øre til Fordel for Havre imod Hvedeklid; medens Rapskager have kostet c. 0,₆₂ Øre pr. Pd. mere end Byg og 0,₄₉ Øre mere end Havre. Føjes hertil endnu Transportomkostningerne og Tab ved »Svind« af Handelsfoderstofferne, inden de komme i Krybben, maa de nok relativt kaldes dyre Fodringsmidler under de givne Konjunkturer. Den delvise Ombytning af Handelsfoderstoffer med Korn har dog naturligvis i de rationelle Mælkeribrug fundet sin Begrænsning i det nødvendige Hensyn til Smørkvaliteten; men Valget har derimod ligget mere frit for Haanden, og Ombytningen har derfor ogsaa været almindeligere ved Fedning. Fra forskellige Sider har der i Fagpressen hævet sig vægtige Stemmer for at indskrænke Forbruget af Handelsfoderstoffer saa meget som muligt, og derimod i ganske andet Omfang end hidtil indrette Driften paa Hjemmeavl af Kraftfoder, Hø og Roer til Vinterbrug og paa mere udvidet Staldfodring om Sommeren. Der er heller ingen Tvivl om, at de uheldige Konjunkturer omsider have affødt en større Forsigtighed i Anvendelsen af Kraftfoder til de enkelte Individier i Besætningen overfor deres Evne til at betale det, end det ofte hidtil var Skik, saa at den »Fodring i Flæng«, der

vistnok med nogen Ret er bleven betegnet som en »Kræftskade« for Landbruget, mere og mere kan betragtes som et overvundet Stadium.

Rug, der hele Aaret igjennem har staaet i meget lav Pris, har paa Grund heraf været taget mere i Betragtning til Kraftfoder, især for Heste og Svin, end tidligere var Tilfældet. Som mere særegent kan det anføres, at denne Sædart sidste Vinter undtagelsesvis har været benyttet til Kvægfoder i Form af Brød i en Givt af 2 Pd. pr. Hoved. Methoden ansees især brugbar, hvor man i Kvægholdet tillige har Kjødproduktion for Øje, og ligesom den under sidste Aars Konjunkturer af vedkommende Landbruger ansaaes for det forholdsvis billigste Fodringsmiddel (Bekostningen beregnedes at have andraget c. 4¹/₄ Øre pr. Pd.), saaledes skulle Kreaturerne have viist Begjærighed efter Brødet og taget først fat paa dette i det givne Blandingsfoder. Endelig har det ogsaa sin Interesse at se, at Centrifuge-Mælken i det sydlige Jylland foruden til Svin ogsaa forsøgsvis har været taget i Brug som Kraftfodermiddel til Heste. Ved et Tilskud af 20 Pd. skummet Mælk Morgen og Aften (til 10 Pd. Havre og ¹/₄ Skp. Gulerødder) fik Hestene et udmærket Udseende og Humør samt god Kraft fremfor de Heste, som ikke fik dette Tilskud af Mælk. Man regnede, at Mælken udbragtes til 1 Øre pr. Pd. (Ugeskr. f. Landmænd.)

Skjøndt Udgræsningen fandt Sted under ret lovende Udsigter, idet Græsvæksten var fremmet godt ved Maj Maanedes Sommervarme og ret gode Nedbør, saa at Betingelserne for en hurtig Fremvæxt efter Afgræsningen syntes at være tilstede, saa ændrede Forholdet sig uheldigvis snart derhen, at Sommeren ved Tørke og tildels Kulde netop blev ualmindelig græsknap, og man maatte hurtig ty til Staldfodring — mere eller mindre vel forberedt herpaa. Hvor en saadan ikke kunde iværksættes, led Kvæget af og til Sult paa Marken; og mange Steder kunde der kun staldfodres med betydelige Ofre baade af Korn og af rede Penge til Indkjøb af Handelsfoderstoffer, ja endog paa Bekostning af

indeværende Aars knappe Høforraad. Sommerstaldfodringen har vel saaledes ogsaa i sidste Landbrugsaar for en væsentlig Del været nødtvungen; men ved Siden heraf er dens planmæssige Optagelse i Driften ogsaa gennemgaaende i stigende Fremgang; og man faaer Øje for, at den rationelle Sommerstaldfodring udstrækker sin Indflydelse langt ud over Sommerhalvaaret. Selve den gennemførte Sommerstaldfodring findes dog fremdeles kun undtagelsesvis indført.

Græsknapheden og — hvor man ikke tog sin Tilflugt til Staldfodring — den mangelfulde Ernæring for Kvæget vedvarede Sommeren igjennem til ind i Efteraaret. Derfor fandt Indbindingen især for de bedre plejede og tidlig kælvende Besætningers Vedkommende tidlig Sted. Men i mange Tilfælde blev den af Hensyn til det knappe Halm- og Høforraad, der havdes for den kommende Vinter, trukken saa længe ud som blot muligt; og under saadanne Forhold var Besætningernes Huld ofte simpelt.

Udbyttet af Mælkeriprodukterne har derfor i det Hele ikke været tilfredsstillende hverken under Vinter- eller Sommerholdet. Den uheldige økonomiske Virkning heraf er desuden bleven forøget ved Priser paa de tilvejebragte Produkter, der vare endnu slettere end de lave Priser foregaaende Aar. Allerede i sidste Halvdel af Februar gik Grosserer-Societetets Notering for 1ste Kl. Smør ned under 1 Kr. og holdt sig paa enkelte Undtagelser nær herunder, til den i Slutningen af Landbrugsaaaret omsider atter naaede op derover. Topnoteringen for 19. Marts var t. Ex. 30 Kr. lavere end Gjennemsnittet for tilsvarende Uge i Tiaaret 1875—84, og medens Gjennemsnitsprisen efter 12 (maanedlige) Optegnelser ifjor androg c. 100 $\frac{1}{3}$ Øre, udgjør den for sidste Aar kun c. 94 Øre pr. Pd. Aarets Overskudsudførsel af dette Produkt var 143901 Tdr. eller henimod 34000 Tdr. mere end ifjor.

Afsætningen af Kælvekøer er ligesom i det foregaaende Aar gaaet forholdsvis ret vel fra Haanden, vel nok til yderligere reducerede, men dog endnu ret antagelige Priser,

for saa vidt det var virkelig gode eller bedste Slags Malkekøer. Men iøvrigt har vort hjemlige Kvægmarkeds Karakter næsten hele Aaret rundt været betegnet som »flovt«, »trevent«, »uden Liv og Omsætning« osv. Hovedstadens Kvægmarked har næsten bestandig været for overfyldt saa vel for Hjemmeforbruget som af Exportkreaturer; og fra et jydsk Marked i Midten af Maj meldes om saa lave Kreaturpriser, som der ikke havde været kjendte i de sidste 15 Aar. Simplere Varer have ligesom forrige Aar jævnlig været usælgelige eller kunde kun afsættes til Spotpriser, saa at der snart ikke mere er levnet denne Slags Produktion Plads i Konkurrancen. Dette gjælder ogsaa vedvarende magert Opdræt og Udsættere fra Mælkeribesætningerne. Kun yngre, gode, til Kjødproduktion nogenlunde vel skikkede Individuer ere blevne tagne i Betragtning til Fedestaldene, hvorimod simplere og ældre Dyr enten solgtes i almindelig Foderstand for hvad der kunde opnaaes, eller dog kun bragtes saa vidt, at de kunde sælges til Hjemmeslagtning.

Svinepriserne have i det forløbne Aar ikke afveget væsentlig fra det foregaaende Aars. Heller ikke have de ydet nogen videre Vejledning for Producenterne til Besvarelsen af Spørgsmaalet: »Sengsvin eller fede og store Svin?« En efter Opgivelserne til »Ugeskr. f. Landmænd« beregnet omtrentlig Gjennemsnitspris for hele Landet — Samsø og og Bornholm medregnet — giver nemlig 27,⁹⁰ Øre pr. Pd. lev. Vægt for Sengsvin og 27,¹⁴ Øre for fede og større Svin à 200 Pd. og derover. De første have saaledes knapt naet den Pris — 28 Øre pr. Pd. lev. Vægt — som en af dette Tidsskrifts Korrespondenter betegner som Lavmaal, naar denne Drift skal kunne svare Regning og ikke ubetinget give Tab. At Priserne have varieret lidt (i Opgivelserne) eftersom Leveringen og Vejningen af Svinene skulde ske paa selve Slagterierne eller paa nærmeste Banestation, er en Selvfølge. Efter Markedsberetningerne fra Hamburg er der dersteds den største Del af Aaret betalt en ikke ubetydelig højere Pris for Sengsvin end for bedste rene fede

Svin; Forskjellen er endog gaaet op til over 8 à 9 Kr. (10 Reichsmark) pr. 100 Pd., og dette Forhold har givet Anledning til adskillig Drøftelse herhjemme.

Udbyttet af Svinehold og Svinefedning er dog ubetinget den Post paa Aarets Indtægtsside, med hvilken der hersker størst Tilfredshed. Om nogen Indskrænkning af Svineholdet her i Landet i det sidste Aar er der, trods de fra tidligere Aar stærkt dalede Priser, derfor heller ikke Tale. Derom vidne de ogsaa i sidste Landbrugsaar næsten bestandig høje Priser paa Smaagrise; og ligesom Danmark har det største Antal Hornkvæg paa 1000 Indvaanere, saaledes er det Nr. 2 i Rækken, hvad Svin angaaer, nemlig 269 Stk. pr. 1000 Indvaanere. Den stærke Udvikling af Fællesmælkeri-Systemet formenes en Tid at have medført en Indskrænkning i Svinehold og Fedning; idet Omfanget af denne Drift i disse Mælkerier ikke svarer til det, som det havde i de mange mindre Brug til sammen tagne, fra hvilke den skummede Mælk gik bort, uden siden efter at blive hentet tilbage igjen. Men det fremhæves, at dette uheldige Forhold atter er i Færd med at blive udjævnet derved, at Andelsmælkerierne nu i Følge samstemmende Udtalelser vinde stærk Indgang hele Landet over; og fra disse faa Leverandørerne atter den skummede Mælk tilbage til Gavn for Svineholdet.

Overskudsudførselen af Svin har i det sidste Aar været stigende, idet den androg 198,647 Stk., d. e. 9520 Stk. flere end ifjor; og samtidig er Overskudsudførselen af Flæsk voxet fra 25.₈ Mill. Pd. til 27.₀ Mill. Pd.

I de yderst slette Vilkaar for vort Fedekvægs-marked i Storbritanien, saaledes som især Landbrugs-aaret 1884—85 førte dem med sig, er der saa langt fra at være foregaaet nogen Ændring til det Bedre, at Priserne meget mere ere gaaede end lavere ned. Aarsagerne hertil have været de sædvanlige, store oversøiske Tilførsler af levende Kreaturer og af frossent Kjød samt en mindre Konsume formedelst megen Arbejdsløshed; og naar der af og til har været bedre Efterretninger fra Newcastle — vort

Hovedmarked — saaledes som først i Februar, først i Marts, første Halvdel af April, i en Del af Juni og Juli Maaneder — har dette staaet i Forbindelse med bedre Efter-spørgsel fra de sydlige Markeder ved mindre Tilførsler fra de oversøiske Lande til disse. Gjennemgaaende har Markedet været overfyldt, og et stort Antal af Kreaturer ere hyppig forblevne usolgte fra det ene Marked til det andet. Aaret sluttede med, at der om Markedet den 14. Septbr. berettedes, at det havde været et af de sletteste, der havde været kjendt i Newcastle; og om de følgende i Maaneden hedder det fremdeles, at der aldrig tidligere var forbleven saa mange Kreaturer usolgte som paa disse. I Korrespondancer fra Newcastle fremhæves det dog, at Forretningen med Indførsel af frossent Kjød fra de oversøiske Lande, ihvorvel den ogsaa i 1886 har havt et betydeligt Omfang (600,000 frosne Faarekroppe), dog formentlig ved de lave Kjødpriser har været ødelæggende for de vedkommende Kompagnier, og at de derfor heller ikke ville kunne trives i Fremtiden, med mindre Priserne paa Kjød i Almindelighed og paa frossent Kjød i Særdeleshed gaa betydelig højere op. Tillige indskærpes det, at sidste Aars Erfaring har lært, at det afhænger af Kjødets gode Kvalitet, om Fedning skal blive lønnende eller ikke, og at Danmarks Udførsel af Fedekvæg kun periodisk vil blive lønnende, dersom der ikke med Alvor arbejdes hen til virkelig 1ste Kvalitets Kjødproduktion. (Landmandsblade.)

Hvad vore Konkurrenter paa det engelske Marked iøvrigt angaa, da er Tilførselen af Fedekvæg fra den slesvigske og holsteinske Marsk over Tønning aftagen betydelig. Fra 20,000 Stkr. aarlig i Femaaret 1876—80 er den saaledes gaaet ned til 16,000 Stkr aarlig i Femaaret 1881—85, og i Aaret 1886 har den kun andraget 6000 Stkr. Men til Gjengjæld er en ny oversøisk Udførselsforretning indtraadt i Konkurrancen sidste Aar, nemlig fra Falklandsøerne. Som første Sending herfra indbragtes paa Londonermarkedet i Midten af Sommeren en Ladning af 31,000 frosne Faarekroppe, og et Aktieselskab har dannet sig for den videre

Udvikling af denne Forretning. Kjødet vandt hurtig Af-sætning til c. 45 Øre pr. Pd.

Hertil kommer endnu, at selve Storbritanien vedbliver at forøge sit til varig Græsning udlagte Areal og samtidig dermed Størrelsen af sin Kvægbestand, hvilken fra ifjor er voxet med 48,821 Stk. eller 0.₇ pCt. (siden 1882 med c. 12 pCt.). Derimod er der en Tilbagegang for Faarenes Vedkommende af 3.₈ pCt. og for Svinenes af 7.₆ pCt. Faaremarkedet har jo ogsaa været lidt bedre, og vor Faareudførsel dertil større end i det foregaaende Aar.

I vor Kreaturudførsel til Skotland indtraadte ligeledes nogen Ændring. Medens den i de senere Aar kun har været meget ringe, baade hvad Antal og Beskaffenhed af Kreaturerne angik, idet den næsten udelukkende bestod af ældre, middelmaadige eller daarlige Kælvekøer, tog den sidste Aar ikke saa ringe et Opsving især fra Midten af Januar til Udgangen af Juli Maaned. Det var middelgodt og jævnt fedede Stude og Tyre, foruden enkelte Partier vel fedede Stude, som udførtes dertil. Med de opnaaede Priser have Afsenderne paa enkelte Undtagelser nær været godt tilfredse; og en Tid — fra Midten af April til Midten af Juli — hjembragtes ikke saa lidet bedre Resultater fra de skotske end fra de engelske Markeder, især fra Newcastle, for Varer af samme Kvalitet. Gjennemsnitlig opnaaedes der for gode vel fedede Stude c. 27 Øre pr. Pd. levende Vægt med Tillæg af 2 à 3 Øre for enkelte særlig gode Individer og for mere let fedede 24 à 25 Øre, fede Tyre c. 21 Øre. Af Kælvekøer sendtes derimod kun et ringe Antal og med daarligt Udfald. Dette — foreløbig heldige — Omslag tilskrives her den Omstændighed, at Kommissionsfirmaet John Swan & Søn dannede et mindre Marked for vore Kreaturer Dagen forud for det ordinære store; og denne Forholdsregel var atter bleven mulig, ved at de nyere, hurtigere sejlende Skibe nu bringe Kreaturerne til Leith allerede om Søndagen i Stedet for først om Mandagen. Ved denne Fremrykning af vort Marked i Edinburgh opnaaedes derhos, at de herværende Af-

sendere kunde erholde Telegrammer om de opnaaede Resultater i betimelig Tid før næste kjøbenhavnske Markeds Afholdelse, den efterfølgende Torsdag.

Vor Kreaturudførsel til Storbritanien udgjorde (i Kalenderaaret) ifølge velvillige Meddelelser fra de forskjellige Rhederier, som besørge Overfarten, c. 66,650 Stk. Hornkvæg (3522 Kalve medregnet) 83,997 Faar og 1810 Svin. ialt 152,457 Kreaturer imod 117,022 i forrige Kalenderaar. Den er altsaa voxet med 30,₂₈ pCt., hvilket navnlig skyldes Faareudførselen, der forøgedes med 34,358 Stk. Af Kvæg udførtes derimod 426 Stk. færre end ifjor. Denne Udførsel har været fordelt til de forskjellige Pladser i Storbritanien saaledes, at 11,731 Stk. Hornkvæg (Kalve medr.) og 25,234 Faar eller c. 24,₂₄ pCt. gik til Londons Marked; — 53,149 Stk. Hornkvæg og 58,544 eller 73,₂₆ pCt. gik til Newcastle; — 1770 Stk. Hornkvæg og 219 Faar eller 1,₃₀ pCt. gik til Leith, medens Svinene (her fra Kjøbenhavn) fremdeles maatte sendes til Slagtepladsen Hull.

Af den ved Afhandlingens Slutning tilføjede, Tidsskriftet fra det forenede Dampskibsselskabs Kreaturudførselsafdeling tilgaaede tabellariske Oversigt over Kreaturudførselen fra Danmark og de svenske Sundhavne samt Gøteborg til England i 1885 og 1886 vil det yderligere kunne sees. i hvilket Forhold de 2de Lande indbyrdes og disses Udførselssteder hvert for sig have deltaget i denne Forretning. Som det vil sees, stemme disse Opgivelser, der iøvrigt hidrøre fra den engelske officielle Indførselsliste (»The Bell of Entry & Shipping List«) ikke aldeles overens med de nylig anførte, paa Grundlag af de fra de herværende Rhederier for Kreaturudførsel modtagne Oplysninger sammenregnede Tal, idet disse sidste gjenemgaaende ere lidt lavere end hine, skjøndt den ringe Svineudførsel, der, som nævnt, har fundet Sted fra Kjøbenhavn, ikke er medtaget. Men disse Afvigelser skjønnes dog ikke at være af saadan Betydning, at de i nogen mærkelig Grad ville kunne paavirke Gyldigheden af de Resultater, som maatte komme

ud ved eventuelle sammenlignende Undersøgelser paa dette Omraade.

Klagerne fra Landbruget over slet Udbytte af Kvæg-fødningen i det forløbne Aar lyde altsaa fuldt saa stærke som i Aaret 1884—85. De lave Priser paa Korn og paa Indkjøb af magert Opdræt til Fedestaldene — i hvilken sidste Henseende Aaret utvivlsomt har bragt en Forandring — have vel reduceret Udgiftssiden paa Federegnskabet noget i Forhold dertil; men desuagtet udtales det i Beretningerne, at Fødningen sidste Vinter for Mange har bragt Tab. Det kan derfor heller ikke forundre, at Bevægelsen i Jylland fremdeles gaaer i Retning af Mælkeridrift paa Bekostning af Fødning, hvad der i høj Grad beforders ved Oprettelsen af Andelsmælkerier. Fra Handelsstandens Side gjenoptoges Bestræbelserne for at bryde nye Veje for Afsætningen af vort overskydende Fedekvæg, idet en Udførsel til Tyskland navnlig til Berlin blev forsøgt. Forsendelsen foregik saa vel over Gjedser-Warnemünde som over Stettin (fra Kjøbenhavn). Foretagendet har dog hidtil mødt adskillige formelle og økonomiske Vanskeligheder. Der fordres nemlig et af Øvrigheden og det herværende tyske Konsulat bekræftet Bevis for, at de vedkommende Kreaturer have opholdt sig paa Afsendelsesstedet de sidste 4 Uger før Afsendelsen fandt Sted; og et saadant Bevis kan for Handelskvægs Vedkommende kun vanskelig eller slet ikke skaffes tilveje. Dernæst er Forsendelsesomkostningerne ogsaa forholdsvis høje, de angives til mindst 36 Kr. pr. Stk. Udførselen, der kun har kunnet angaa Tyre og Køer, da der er en saa høj Indførselstold paa Stude — 30 Reichsmark imod 9 for Køer og Tyre, 6 for Ungkvæg indtil $2\frac{1}{2}$ Aar, — har i det Hele taget fra 1ste Juli til 31. December f. A. været 478 Stk. Hornkvæg, 42 Faar og 2617 Svin.

Vor Overskudsudførsel af Hornkvæg (Kalve iberegnet) udgjorde i Landbrugsaaaret 79,019 Stk. eller 3305 Stk. o: c. 4 pCt. færre end forrige Aar. Den absolute Udførsel beløb sig til 90,531 Stk. imod 98,222 ifjor.

Af Faar (og Geder) var Overskudsudførselen 55,774 Stk. imod 47,379 ifjor, d. e. en Forøgelse af 17,₇ pCt. Den absolute Udførsel var 77,900 imod 70,421 ifjor.

Heller ikke Hestepriiserne have dannet nogen Undertagelse fra den vedvarende almindelige Tilbagegang i Konjunkturerne for Landbrugets Frembringelser. I Aarets første Maaneder var Omsætningen — om end til noget trykkede Priser — ret livlig, og man kunde i Jylland med Tilfredshed pege paa den Kjendsgjerning, at den jydsk Hest i 1886 som i Aarhundreder var en søgt Vare, hvis Pris ikke var dalet i Forhold til Prisfaldet paa andre Produkter, og at man derfor burde skønne paa denne Skat især under de nuværende Konjunkturer og frede om den. I Sommerens Løb er der ogsaa igjen opkjøbt en Del Føl til Tyskland, og selv paa en Tid, da der ikke var stort Liv i Handelen, meddeltes det fra Randersegnen, at rigtig gode stærke Heste kunde sælges til Tyskland til ret gode Priser. Men Standsningen i Samfærdslen i Marts Maaned medførte strax en tilsvarende Indskrænkning i Omsætningen paa Hestemarkederne, der en Tid havde givet betydelig bedre Resultater. I Juni Maaned var der atter delvis bedre Efterspørgsel til noget forbedrede Priser, men siden efter har der som Regel kun lydt Beretninger om Nedgang baade i Omsætning og Priser. Det var kun særdeles gode yngre Handelsheste, der ved Landbrugsaarets Slutning kunde naa op til 5 à 600 Kr., og gode Arbejdsheste solgtes til 2—3 à 400 Kr. (Se iøvrigt Konsulent Jensens Afhandling om Hesteavl en i 1886 o. s. v., hvori disse Forhold ere udførligere omtalte.) Overskudsudførselen af Heste var 9540 imod 7216 eller c. 32₂ pCt. større end ifjor. Den absolute Udførsel var 12,341 Stk. imod 11,191 ifjor — altsaa øget med 10,₂ pCt. — og Indførselen 2801 Stk. imod 3975 ifjor; den sidste altsaa aftaget med c. 29,₅ pCt.

De økonomiske Vilkaar, hvorunder Agerbrugeren har arbejdet igjennem det afsluttede Landbrugsaar, har saaledes været særtegnet ved, at Salgspriserne paa Smør og

Kvæg — de 2de vigtigste Produkter af Husdyrbruget, paa hvilket atter Landbruget i dets Helhed nu saa godt som udelukkende er baseret — naaede et saa lavt Standpunkt, som ikke i mange Aar tidligere, medens en tilsvarende Formindskelse i Driftsudgiften ikke paa langt nær fandt Sted. Sammenlignet med foregaaende Aar anslaaes den yderligere Prisnedgang paa Husdyr sikkert med Rette til rigelig 30 pCt.; og Aarsudbyttet af Husdyrbruget i 1885—86 maa betegnes som daarligt.

Betragtes nu det Billede, som Aaret paa den anden Side giver af Landbrugets samlede Bestræbelser for at forbedre Husdyrbruget, øge og forædle dets Produkter, saa modtager man et ganske andet og oplivende Indtryk. Foruden til de sædvanlige aarlige Statshingsteskuer knytter Interessen sig af flere Grunde til adskillige andre større Skuer i Aarets Løb.

De jydsk Fællesforeninger afholdt saaledes et Fedeskue i Aarhus den 19. Maj, paa hvilket Fremstillingen af Fedekvæg af ren jydsk Race var saa vellykket, at denne Race aldrig paa noget tidligere Fedeskue har hævdet sin Plads bedre eller været fremstillet i smukkere slagtefærdige Individier.

De samvirkende sjællandske Landboforeningers Dyrskue og Østifternes fælles Hingsteskuе afholdtes i Hillerød den 7. og 8. Juli under livlig Deltagelse især for Hestenes Vedkommende. Ogsaa dette Skue ansees efter Beskaffenheden af de udstillede Dyr for at have været godt og paa Højde med de tidligere større Skuer, der have været holdte her i Landet, og det turde være et Vidnesbyrd om, at de daarlige Tider ikke have formaaet at knække Landbostandens duelige Arbejde paa Husdyravlens Omraade. (Ugeskr. f. Landm.). Til Opmuntring for vor nationale Kvægavl havde ogsaa Institutioner udenfor Landbruget ydet Bidrag til det nævnte Skue, idet Hillerød Kommune og Frederiksborg Amts Sparekasse

havde udsat hver en Præmie henholdsvis for »den bedste ældre Tyr af rødt Malkekvæg« og for »den bedste Samling rødt Malkekvæg«.

Det almindelige fyenske Dyrskue afholdtes paa Foranstaltning af Fyen Stifts patriotiske Selskab i Odense den 18de og 19de Juni. Under de senere Aars Kampe imod Tidens Ugunst har Landbruget ganske naturlig været ført til en højst gavnlig kritisk Undersøgelse med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af forskellige instituerede Midlers hittidige Form og Virkemaade til Fremhjælp af Husdyrbruget under de nye og forandrede Forhold og deriblandt ogsaa Dyrskuerne. Resultatet heraf har da alt flere Steder været en Omordning med det Formaal, at Sagkundskaben igjennem Dyrskuerne kunde komme til at yde en direkte Vejledning og Indflydelse ved Sammenparringen af Avlsdyr indenfor hvert af de præmierede Kjøen. Det var saaledes første Gang, at det nævnte fyenske Dyrskue afholdtes efter saadanne nye Regler, ved hvilke Dommerne bl. a. bemyndiges til at udpege de Hingste, som de præmierede Hopper skulle bedækkes af. For saa vidt Præmietageren (Hoppens Ejer) ikke følger den givne Anvisning, er han forpligtet til at tilbagebetale Præmien. Og under Forhandlingerne paa de forenede jyske Landboforeningers 12. Delegeretmøde i Aarhus oplystes det, at man i Vejle Amts Landboforening havde indført tilsvarende Bestemmelser, idet man ogsaa dér paa Dyrskuerne udpeger Hingste og Hopper til Sammenparring og først udbetaler det fulde Præmiebeløb, naar Hoppens Ejer forpligter sig til at holde sig den givne Anvisning efterrettelig.

Til Fremme af Fjerkræavlens har der ligeledes i sidste Landbrugsaar været afholdt forskellige Skuer, saaledes en Udstilling af Fjerkræ i Hillerød, hvilken af Foreningen til Hønsseavlens Forbedring var sat i Forbindelse med Fællesdyrskuet. — Den 23de og 27de Juli afholdtes her i Kjøbenhavn den 1ste nordiske (Jagt- og) Fjerkræudstilling; og Præstø Amts Landboforening lod ligeledes

afholde en Udstilling for Fjerkræ (Bier og Frugt) den 4de og 5te Oktbr. foruden en Udstilling af Bier og Biavlsprodukter m. m. den 9de og 10de s. M. i Forening med Biavlerforeningen for Vallø Stift med et Par Sogne.

Seer man nu videre paa Aarets Arbejde for Befordringen af et rationelt og lønnende Husdyrbrugs fortsatte Udvikling her i Landet, maa det erkjendes, at der fra det ledende Landbrugs Side med Energi er bygget videre paa den i de nærmest foregaaende Aar lagte Grund, hvis Omrids alt findes skitseret i tidligere Aarsoversigter. Det er da navnlig Tanken om Dannelsen af Avls- og Opdrætningsforeninger, der synes at have vundet mere og mere Rum og at være bearbejdet saaledes, at der er al Udsigt til, at den snart vil kunne træde ud i det praktiske Liv som et vigtigt Led i Forsvaret imod Tidernes økonomiske Ugunst dels ved at medvirke til Forøgelsen af Kvægbestandens Kapitalværdi, dels ved at forøge dens Produktionsevne i forskjellig Retning.

Indenfor de samvirkende sjællandske Landboforeninger er Sagen foruden i Præstø Amt, hvor den oprindelig rejstes, efterhaanden ogsaa bleven optaget i flere andre Landboforeninger, og Spørgsmaalet om Love for Kvægavlforeninger drøftedes paa Fællesforeningens Delegeretmøde i Februar Maaned. Fra et af Præstø Amts Landboforeninger nedsat Udvalg foreligger der et særdeles godt og detailleret Forarbejde for en saadan Foranstaltning i et Forslag til Love for de dersteds oprettede Tyreforeninger, og lignende Love ere senere udarbejdede for Sorø, Holbæk og Frederiksborg Amter. Det er paa Grundlag af den Betragtning, at det vil være en Nødvendighed, at der hersker ensartede og indbyrdes samstemmende Regler i Arbejdsplanen for Tyreforeningerne indenfor hvert Amts Grænser — fremtidig maaske tillige for de forskjellige Amters Tyreforeninger — at disse Love ere udarbejdede; og man har herved tillige havt for Øje, at den enkelte Tyreforenings Love maatte sætte den i Stand til at indgaa som bekvemt Led i en Fællesplan for Kvægavlens Fremme ikke blot i det

enkelte Amt, men muligvis for hele Stiftet. Tillige peges der paa, at en saadan videre Sammenslutning vil have sit naturlige Centralorgan i de samvirkende Landboforeninger for Sjællands Stift. Af de enkelte Bestemmelser er der her kun Anledning til at gjøre opmærksom paa saadanne, der sigte til at sikre selve Avlen et heldigt Udfald, og som synes vel skikkede til at blive vejledende ved Fastsættelsen af tilsvarende Regler andet Steds, hvor Samarbejde for god Kvægavl optages.

Den lokale Bestyrelse (for de enkelte Sogneforeninger) er der saaledes tillagt Ret til ikke alene at bedømme Medlemmernes Køer for der imellem at udvælge Moderkøer, men den kan desuden tilkalde kyndige Mænd udenfor Foreningen til som raadgivende at deltage i Bedømmelsen.

De udtagne Moderkøer forsynes med Brændemærke og Løbe-Nr. Kalvene maa ikke slagtes eller afhændes til andre end Foreningens Medlemmer uden først at være blevne tilbudte Bestyrelsen.

Kredsbestyreren maa føre Tilsyn med de i hans Kreds værende Moderkøer og kjende deres Egenskaber og Afkom. Bestyrelsen kan til enhver Tid efterse Foreningens Tyre, Moderkøer og deres Afkom. Ved disse Eftersyn kan der ogsaa foretages Udvalg af Moderkøer samt Udskydelse af saadanne eller af Stamtyre, eftersom man har erfaret, hvad deres Afkom duer til.

Afkommet mærkes ved det aarlige Eftersyn efter nærmere bestemte Regler og i Forhold til dets Godhed og Udvikling. Denne Mærkning fortsættes saa længe, at det kan sees, om Individet har viist sig i Stand til at lade sine gode Egenskaber nedarve.

For de mindre Jordbrugere især turde der sikkert være god Grund til at følge den navnlig til dem fra Udvalget rettede Opfordring om at indtræde i disse Tyreforeninger og derved støtte denne for hele Landbruget saa vigtige Foranstaltning; thi Udvalget har utvivlsomt Ret, naar det fremhæver, at Ingen kan konkurrere med den

mindre Jordbruger (Husmanden) som Opdrætter, fordi han og hans Hustru selv udføre al Pasning og Fodring. Hans Kalv og Kvie vil mere end nogen Andens blive efterspurgt, naar den har gode Stamforældre. — I den seneste Tid har man ogsaa paa Fyen taget fat paa Sagen, og 6 Foreninger ere dannede i en enkelt Landboforening (Hindsholms).

For Hesteavlens Vedkommende synes ganske lignende Foranstaltninger at ville komme i Gang. Paa det tidligere omtalte 12te Delegeretmøde i de forenede jyske Landboforeninger blev Husdyrbrugsudvalget bemyndiget til at søge fremmet Oprettelsen af »Hesteavlsforeninger«, idet det hævdedes, »at Avls- og Opdrætningsforeninger kunne fortrinlig modvirke den Føringelse af Heste- og Kvægbestanden, som der altid er Fare for under ugunstige Konjunkturer som de nærværende«.

For Hesteavlens Interessen iøvrigt i det Hele taget at være stigende. Omhyggelighed i Udvalg af Avlsdyr baade Hopper og Hingste antages at være stegen, og for de sidste er man nu mere tilbøjelig til at erlægge højere Springpenge, naar de kun ere gode, end det tidligere i Reglen var Tilfældet. Selv fra en Egn, hvor Hesteavlens hidtil ikke var stærkt paaagtet, meddeles det, at man der har dannet en »Hingsteforening«. Mange Steder skorter det dog endnu i den nævnte Henseende, maaske fortrinnsvis i de mindre Brug ved Valg af Moderhopper. Men der er ingen Grund til at tvivle om, at de tidligere omtalte Reformbestræbelser, for saa vidt Dyrskuernes Indflydelse paa Sammenparring af præmierede Avlsdyr angaaer, ville, om de blive almindelig gennemførte, hjælpe stærkt til at fjærne de Hæmsko, som »gammel Slendrian« mærkværdigvis endnu sees at lægge for en saa vigtig Landbrugsproduktion som Hesteavl og Opdræt endog i Landsdele, hvor denne har hørt hjemme fra gammel Tid. Herfor taler den Kjendsgjerning, at man andre Steder bestemt vil kunne føre Fremgang i Interesse for og Forbedring af Avlen tilbage til saadanne alt gjen-

nemførte organisatoriske Ændringer ved Dyrskuerne som Optagelse af Præmiering af unge Hingste og Hopper, Eftersyn af Afkommet osv.

Af andre Foranstaltninger til Hesteavlens Fremme, som skyldes saa vel lokal som samvirkende Foreningsvirksomhed i sidste Landbrugsjaar, skal endnu nævnes, at »Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme« ogsaa i dette Aar bevilgede 4800 Kr. til Hjælp til Indkjøb af forædlede Beskelere; og at den jydsk Fællesforening ved Hr. Konsulent, Dyrslæge J. Jensen har ladet udgive »Stambog over jydsk Hingste«. Paa Delegeretmødet i Aarhus oplystes det derhos, at der er forfattet Stamtavle over en Del af de bedste yngre Hingste, samt at der samles Materiale til et Stambogshefte over jydsk Hopper.

Den ubetinget største og videst rækkende Betydning med Hensyn til det samlede Arbejde for en god Fremtidsudvikling af hele vort Husdyrbrug faaer Aaret dog især først ved de positive Skridt, der af Fællesforeningerne ere gjorte til Oprettelsen af en af Staten uddannet og lønnet Konsulent-Institution, ved hvilken navnlig Avls- og Opdrætningsforeningerne kunne have Adgang til paalidelig og fordelagtig Vejledning. Det sees, at Bestyrelsen for de samvirkende sjællandske Landboforeninger har indgivet Andragende til Ministeriet om det fornødne Bidrag til en saadan udvidet Konsulentvirksomhed indenfor dens Omraade; og at Bestyrelsen for de jydsk Fællesforeninger paa det 12te Delegeretmøde ligeledes blev bemyndiget til at indgive til Regjering og Rigsdag en Adresse, hvori Statens Bistand paakaldes bl. a. ogsaa til denne Foranstaltning.

Dernæst og hovedsagelig ved det af Regjeringen i Rigsdagen indbragte »Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme«, ifølge hvilket der tilsigtes anvendt indtil 200,000 Kr. aarlig af Statens Midler til Støtte for Husdyrbruget — Fjerkræ- og Biavl derunder medindbefattet. Forslaget, der i Indhold slutter sig til det af Landhus-

holdningsselskabets Bestyrelse i sin Tid anbefalede¹⁾, har været undergivet 2de Behandlinger i Landstinget, i Anledning af hvilke her kun skal bemærkes, at det nedsatte Udvalg i sin afgivne Betænkning bl. a. udtaler sig for Oprettelsen af en Statskonsulent-Post i Husdyrbrug og for en Organisation af hele vort Konsulentvæsen og Vandrelærersystem, samt for Oprettelsen af en Stats-Stambog navnlig for alle ved Distriktskuer præmierede Hingste og Tyre; — og at disse Henstillinger efter Indenrigsministerens Ytringer allerede vare Gjenstand for Regjeringens Overvejelse og Omsorg.

Det tør vel antages, at dette forøgede Bidrag fra Statens Side, som paakaldes i det Øjemed at bringe en af Landets Hoved-Erhverskilder til at flyde rigeligere, ikke vil udeblive. Det ledende Landbrug har, som det vil skjønnes af disse Meddelelser, fra sin Side søgt at skaffe Betingelserne tilveje for en frugtbringende Anvendelse af Midlerne — om de bevilges; og der turde da være al rimelig Udsigt til, at vor Husdyravl især for Kvægets Vedkommende hurtig vil blive ført ind i et saa fast og sikkert Spor som ingensinde tidligere og derved i alt væsentligt blive frigjort fra Tilfældighedernes Lotteri ej alene med Hensyn til Produktionens Beskaffenhed, men ogsaa til det økonomiske Udbytte deraf. Thi det er en vel konstateret Kjendsgjerning, at virkelig gode Varer ikke synke saa særdeles meget i Værdi selv under et almindeligt Prisfald. Man behøver kun at se hen til den Modstand, som 1ste Kl. Malkekvæg har formaaet at yde imod de sidste Aars umaadelige Prisfald for de simplere Kvaliteter Kvæg.

Sundhedstilstanden blandt Husdyrene har i Almindelighed været god. Men det maa ikke glemmes, at den og dermed vort Marked i England uventet blev truet af en stor Fare ved Udbrudet af Oxens ondartede Lungesygge paa en Gaard i det sydlige Jylland

¹⁾ Se nærv. Tidsskr. 5 R. 5. B. 3 & 4 H. pag. 340.

i Foraaret. Den heldige og hurtige Afslutning, som Sagen denne Gang fik, maa yderligere opmuntre til ikke at vige fra den traditionelle summariske Behandlingsmaade af dette Onde, nemlig øjeblikkelig og total Nedslagning af den smittede Besætning i sin Helhed og helst strax tillige — som i Jylland sidst — de Individier af andre Besætninger, som vides at have været udsatte for virkelig Smittefare. Hvad der gaaer med af forøgede Udgifter til denne Fremgangsmaade spares mange Gange ved Afkortning i Afspærringstid overfor Indland og Udland og i Hindringer for det frie Omløb i en af Landbrugets Hoved-Ernæringsaarer. I alle Lande, hvor man har gaaet mere eller mindre paa Akkord med Total-Nedslagningsprincippet, har man kun opnaaet at faa Sygdommen gjort til Stamgjæst.

Næst herefter kan man heller ikke godt undlade at lægge Mærketil den Udbredelse, som Svinesygen »miltbrandartet Rosen« atter har vundet. Ifølge det veterinære Sundhedsraads Aarsberetning for 1885 er der nemlig forekommet 154, 188 og 166 Tilfælde af denne Sygdom henholdsvis i Aarene 1883, 1884 og 1885, efter at den havde været betydelig indskrænket i de foregaaende Aar. Dette er af landøkonomisk Betydning ikke alene ved de direkte Tab, Sygdommen forvolder, men ogsaa ved at udelukke enhver Mulighed for en Gjenerhvervelse af vor tidligere frie Svineindførsel til Storbritanien, hvis Svineavl har lidt ganske betydelig under Sygdommens vedvarende store Udbredelse dér. Endnu i sidste Kvartal af 1886 forekom der dersteds 1453 nye Udbrud med ialt 8411 angrebne Svin. Den frygtes overordentlig meget og holdes for en medvirkende Grund til at Svineholdet indskrænkes. Naar der sees hen til, dels at vor Lovgivnings virksomste Midler til Undertrykkelse af ondartede Smitsoter siden 1873 have kunnet bringes i Anvendelse imod den omhandlede Svinesygdom, dels til, at Tilbøjeligheden til strax at nedslagte et Dyr, som begynder at blive sygt, ubetinget er størst, naar det gjælder Svinet, maa det hidtil opnaaede Resultat af det Offentliges Indskriden imod denne Sygdom her i

Landet vække nogen Forundring og leder snarere Formodningen hen paa Mangler ved Lovens Anvendelse end ved dens Indhold.

Endelig synes ogsaa Opmærksomheden hos Landbrugerne at fæstes mere og mere paa den voxende Fare, som Tuberkulosen medfører for Kvæg- og Svineavl her i Landet, og at afføde Ønsket om det Offentliges Medhjælp til at sætte en virksom Stopper for dens Omsigriben. Dette turde være saa meget mere betimeligt nu, som man ikke uden Grund netop i denne Sygdom har villet se en særlig farlig Fjende for de over hele Landet fremvoxende Kvægavlsforeninger, navnlig igjennem Stamtyrene. Og da Sygdommens virksomste og almindeligste Aarsag er erkjendt at være Smitte, skulde det nævnte Formaal paa Forhaand ikke synes vanskeligere at opnaa end ved de andre Smitsoter, som med Held bekæmpes ved Politiforanstaltninger, hvorfor ogsaa de Resultater tale, som den private Mand har naaet ved stadig Forfølgelse af Sygdommen med Slagtning (efter Fedning), Udelukkelse fra Avl og Udskydelse af Besætningen af angrebne og mistænkte Individuer¹⁾. Men Vanskeligheden ligger i at finde en Form for det Offentliges Indgriben, ved hvilken det bliver muligt for Staten at yde Landbruget den Hjælp, som det i denne Henseende trænger til, paa en saadan Maade, at dette i det Hele taget kan modtage den d. e.: uden tillige at bindes saa meget i Brugs- og Dispositionsret, at de heraf flydende Ulemper og Tab for andre Sider af Driften ville borteliminere den paa den første Konto erholdte direkte Hjælp. Og Landbruget kan paa den anden Side ikke heller eventuelt nøjes med at forholde sig passivt, og lade det Offentlige ene om at drive Fjenden af Marken; uden kraftig, aktiv Medvirkning fra hver enkelt Creaturejers Side vil Maalet formentlig slet ikke kunne naaes.

1) Jfr. nærv. Tidsskr., Aarg. 1886, Pag. 768.

Landbrugsaaet 1885—86 har endelig — foruden i økonomisk Henseende — sat sig endnu et trist Mærke derved, at en 3die og ikke mindst fremragende Leder af vort Lands Husdyrbrug, Inspektør N. P. J. Buus, bortkaldtes ved Døden; et Tab, hvis Betydning tidligere er omtalt her i Tidsskriftet.

Fra det forenede Dampskibsselskab er modtaget Følgende:

Kreatur-Udførselen

fra Danmark til England i 1885 og 1886.

Fra	1885.			1886.		
	Kreaturer.	Kalve.	Faar & Lam.	Kreaturer.	Kalve.	Faar & Lam.
Aalborg.....	11614	834	4860	11099	875	1 286
Aarhus.....	6260	155	3317	8489	309	7979
Bandholm.....	76	3	300	221	—	379
Esbjerg—Harwich (London).....	11950	530	16573	11454	277	25034
Esbjerg-Newcastle.....	7967	298	760	9490	302	1196
Frederikshavn.....	3079	1992	2544	3703	1372	6330
Guldborg.....	99	2	327	62	3	386
Grenaa.....	577	309	773	749	235	1886
Horsens.....	694	76	577	884	95	2319
Kallundborg.....	565	16	741	608	20	1125
Kjøbenhavn.....	7821	44	4677	7014	32	6309
Korsør.....	—	—	—	4	1	193
Nakskov.....	532	—	1021	629	—	1835
Nyborg.....	2178	1202	7136	1630	658	7921
Nykjøbing F.....	849	12	1744	667	32	1912
Odense.....	—	—	—	95	4	1574
Randers.....	5479	187	2080	5039	242	7320
Svendborg.....	589	147	2025	471	56	2182
Total:	60329	5807	49455	62308	4613	87166

Kreatur-Udførselen

fra de svenske Sundhavne og Gøteborg til England
i 1885 og 1886.

Fra	1885.			1886.		
	Kreaturer.	Kalve.	Faar & Lam.	Kreaturer.	Kalve.	Faar & Lam.
Malmø.....	6638	51	2548	7451	42	3775
Landskrona.....	522	6	597	634	2	974
Helsingborg.....	1708	299	1064	1816	20	1849
Gøteborg direkte.....	176	—	—	—	—	—
Total:	9044	356	4209	9901	64	6598